

Khoá học trực tuyến, từ 15-19-4-2024 –Tham luận của Viện phụ Tổng quyền

“Tìm kiếm và theo đuổi sự bình an” Đời sống huynh đệ và sự giao hoà

1. Men bình an ở giữa lòng trần thế

Niềm vui Phục sinh nối kết chúng ta lại với nhau; và nhờ các phương tiện công nghệ, chúng ta có được những ngày học tập này, để cùng nhau đào sâu đề tài nền tảng cho ơn gọi của mình, và cho tất cả mọi người. Nếu nhân loại đánh mất bình an, nó cũng đánh mất chính nó, và chẳng còn nhân văn nữa.

Việc xây dựng tình huynh đệ và sự giao hoà, không chỉ quan trọng cho đời sống các cộng đoàn của chúng ta, mà còn là sứ mạng Thiên Chúa uỷ thác cho Giáo Hội, cho mỗi cộng đoàn kitô, cho mỗi môn đệ, “để thế gian được cứu độ nhờ Người” (Ga 3,17).

Với năm chương mục này, tôi ước mong chúng sẽ giúp đào sâu về đề tài, về kinh nghiệm, về sứ mạng này. Vì lẽ đó, nên chúng được dịch ra các ngôn ngữ của Tổng Dòng, và sẽ thay thế cho *Thư Lễ Hiện Xuống*, mà tôi thường gửi cho anh chị em. Lễ Hiện Xuống luôn là một sự đổi mới, nếu chúng ta biết dâng lên Chúa Thánh Thần việc mình sẵn sàng trở thành khí cụ bình an của Chúa Kitô. Như lời cầu nguyện thiết yếu của thánh Phanxicô, mà chúng ta dùng để cầu nguyện khi bắt đầu khoá học này:

“Ôi! lạy Chúa, xin làm cho con nên khí cụ bình an của Chúa:

ở đâu có oán ghét, xin cho con mang đến tình yêu,
ở đâu có xúc phạm, xin cho con mang đến tha thứ
ở đâu có bất hoà, xin cho con mang đến sự Hiệp Nhất,
ở đâu có nghi nan, xin cho con mang đến Đức Tin,
ở đâu có mê lầm, xin cho con mang đến Chân Lý,
ở đâu có thất vọng, xin cho con mang đến niềm hy vọng.”

Chủ đề của Khoá học lấy lại lời của Thánh vịnh 33, đã được nhắc tới trong Lời Mở của Tu Luật (TL, LM):

«Thiên Chúa tìm kiếm người thợ của Ngài giữa đám đông, bằng lời thăm vấn này: "Ai muốn được sống, được thúc bách bởi ước muốn thấy những ngày hạnh phúc?"» (Tv 33,13). Nếu khi nghe được lời đó, con trả lời: có con đây! Thiên Chúa sẽ nói với con: “Nếu con muốn có đời sống đích thực và vĩnh cửu, hãy canh giữ miệng lưỡi khỏi điều xấu xa, và môi con không thốt ra những lời gian dối. Con hãy tránh xa sự dữ, hãy làm điều lành, tìm kiếm và theo đuổi sự bình an” (Tv 33,14-15).

Nếu các con hành động như thế, thì mắt Ta sẽ hướng nhìn về các con, và tai Ta sẽ lắng nghe những lời cầu nguyện của các con, hơn nữa, trước khi các con kêu cầu, thì Ta trả lời: có Ta đây!”.

Hỡi anh em rất thân mến, còn gì ngọt ngào cho chúng ta bằng lời Chúa mời gọi chúng ta như thế? Với lòng nhân hậu xót thương của Ngài, Ngài chỉ dẫn chúng ta con đường sự sống!» (TL, LM 14-20).

Thánh Biển Đức lồng ghép những lời của Thánh vịnh 33 vào trong cuộc đối thoại giữa Thiên Chúa người đi tìm và con người kẻ trả lời. Thiên Chúa luôn trở lại để tìm kiếm Adam đang lẩn trốn, không phải giữa bụi rậm của vườn Địa đàng, nhưng giữa đám đông dân chúng. Mỗi tương quan vô danh, băng quơ và đại chúng là chưa đủ đối với Thiên Chúa, nhưng Ngài đi tìm mỗi người và mỗi tâm hồn diện đối diện. Quan trọng là phải biết nhận thức về điều này trong thời đại chúng ta, trong đó, nhân loại không những bị hạ giá xuống

thành đám đông vô danh, vô hình, mà còn là đám đông ... bị số hoá, chỉ tương tác ở không gian ảo, bị thống trị bởi những kẻ cầm đầu, là những kẻ không tìm kiếm gì hơn ngoài sự đồng thuận của số má, ả danh, không gặp gỡ, không tương quan nhân vị! Ngược lại điều đó, việc Thiên Chúa làm thật tuyệt diệu khi sai Con của Ngài xuống thế, Ngài đã đến và tiếp tục đến để tìm kiếm, dành tặng cho chúng ta một sự gặp gỡ và một mối tương quan cá vị. Chúa Giêsu Kitô đã đến tìm kiếm và cứu chuộc từng con chiên bị lạc. Khi Ngài tìm thấy nó, Ngài mang nó về chuồng, nghĩa là mang nó về với những con khác, để làm nên một cộng đoàn huynh đệ chung quanh Ngài. Thiên Chúa không sáng tạo chúng ta một cách vô danh, nhưng trong môi trường của cộng đoàn huynh đệ.

Điều quan trọng cần chú ý ngay rằng, chính sự kiện Thiên Chúa hết lòng tìm kiếm một tương quan nhân vị tạo nên cộng đoàn, tạo nên sự hiệp thông chân thực giữa chúng ta, và tất cả nhân loại. Như thế, chỉ cần một người giữa đám đông trả lời Thiên Chúa “có con đây”, thì đám đông cũng bớt vô danh, và bắt đầu trở nên cộng đoàn, thành dân của Thiên Chúa.

Điều này thật quan trọng để suy tư về thời buổi hiện tại, trong đó, Giáo Hội trở thành số sót nhỏ bé, một số sót được Thánh Thần làm nên men giữa lòng đại chúng. Men gì? Men của sự hiệp thông huynh đệ, của sự giao hoà, và chính là bình an đích thực.

Gần đây, tôi may mắn được Đức Hồng Y Giorgio Marengo mời đến thăm Mông Cổ, để hiểu biết về kinh nghiệm của Giáo Hội trong đất nước rộng lớn đó. Giáo Hội Công giáo hiện diện ở đó từ 30 năm trở lại đây, có 1500 giáo hữu. Ở đó, có 60 vị thừa sai của các Hội Dòng đến từ mọi lục địa đang làm việc. Điều làm tôi ấn tượng nhất ở đó là sự nhỏ bé của các cộng đoàn, của các năng lực, không phải là sự tận kết của Giáo Hội, mà giống như một chồi non, trong ý thức về Nước Thiên Chúa như hạt cải nhỏ bé, nhưng Thiên Chúa làm cho nó trở nên phong nhiêu (x. Mt 13,33). Điều quan trọng không phải là có nhiều khả năng to lớn, mà là biết vun trồng sự hiện diện đơn sơ của men trong khối bột. Mỗi kết nối, mỗi tương quan nhân vị thật quý báu, nó phải được chăm sóc, vì nhờ thế, mầm men mới thấm vào trong đại chúng và dần dần làm cho Nước Thiên Chúa lớn lên.

Điều quan trọng là bất cứ chúng ta ở đâu, hay trong hoàn cảnh nào, Giáo Hội và Tổng Dòng phải tìm được sự hiện diện trong chúng ta. Dù cho cộng đoàn chúng ta ở trong tình trạng nào, thì không được quên mình được kêu gọi cho sự hiện đó. Chúng ta đừng lãng phí thời giờ để tự hào vì mình lớn và mạnh, hay buồn phiền vì mình nhỏ bé và yếu ớt. Dù nhỏ hay lớn, dù mạnh hay yếu, Thiên Chúa vẫn muốn chúng ta là men của Nước Trời trong khối bột trần gian.

Một trích đoạn của Hiến chế *Lumen gentium* nói rất hay về điều đó, nó dẫn chúng ta vào trong đề tài về sự hiệp nhất, sự bình an, mà chúng ta được kêu gọi cho sứ mạng đó:

“Dân thiên sai, dù cho không bao gồm tất cả tính phổ quát của con người, đôi khi nó xuất hiện như một đoàn chiên nhỏ bé, nhưng tạo nên trong toàn thể nhân loại một hạt giống mạnh mẽ về sự hiệp nhất, về niềm hy vọng và ơn cứu độ. Nó được Chúa Kitô xây dựng để được thông hiệp trong sự sống, đức ái và chân lý. Từ nơi Ngài, nó trở nên khí cụ mang ơn cứu độ cho tất cả mọi người, là ánh sáng và muối mặn cho trần gian (x. Mt 5,13-16), được sai phái đến với toàn thể giới.

(...) Thiên Chúa mời gọi tất cả những ai, với đức tin, đang nhìn lên Ngài đến với Chúa Giêsu, Ngài là tác giả của ơn cứu độ, là nguyên lý hiệp nhất và bình an. Ngài đã thiết lập Giáo Hội, để Giáo Hội trở nên Bí tích hữu hình trước mặt mọi người.” (LG, 9).